

I denne Anledning tillader jeg mig herved at meddele, at Byraadet i sit den 10. ds. afholdte Møde har vedtaget at udtale, at Byraadet som saadant ikke har gjort en saadan Erfaring med Hensyn til denne Sag, at det kan udtale sig herom; det vedtoges derimod med Byraadets Svar at indsende den hoslagte Skrivelse af 29. f. M. fra Grosserer Harald Nielsen, der er det eneste Medlem, som har haft Lejlighed til at gøre Erfaringer paa dette Omraade.

H. Hansen,

est.

Til Ribe Stiftamt.

Varde, den 29. Juni 1905.

Efter Opfordring tillader jeg mig herved at fremkomme med nedenanførte som min Anskuelse med Hensyn til Forslag om eventuel Ændring i Loven om Kørsel med Automobileer etc. I andet Afsnit (Bestemmelse vedrørende Ejeren) § 11 staar anført, at Politiet paa Ejeren (Brugerens) Hjemsted kan til enhver Tid forlange Automobilet fremstillet for at prøve, om dette vedblivende fyldestgør de i det foregaaende stillede Fordringer. Findes det, at det ikke længere fyldestgør disse, eller fremstilles det ikke efter Tilsigelse, kan Politiet forbyde dets Benyttelse paa offentlig Gade, Vej eller Plads.

Da man imidlertid ikke altid tør forudsætte, at Politiet er kyndigt paa nævnte Omraade, bør det formentlig, før Politiet afsiger en saadan Kendelse, paalægges dette at indhente en virkelig sagkyndig Udtalelse.

Til § 16.

Med Hensyn til Færdsel med Automobileer, da bør Tilladelsen til, hvor der maa køres, udstrækkes videst muligt, altsaa ogsaa til Kørsel paa Biveje. Man maa nemlig forudsætte, at Udviklingen vil føre med sig, at Automobileer i Løbet af kort Tid vil blive et almindelig anvendt Befordringsmiddel, og bør der da være samme Frihed for Automobileer som for Cykler. Efter den nugældende Lov maa der ikke køres med Automobileer om Natten i Tidsrummet fra 16. Juli til 15. Maj; denne Indskrænkning burde rent bortfalde eller eventuelt ændres saaledes, at der kun er Forbud mod Kørsel om Natten i Tidsrummet fra 1. November til 31. Marts.

Til § 23.

Man maa som Regel forudsætte, at en Automobilist altid vil standse ved et Sammenstød, men man tør naturligvis ikke i alle Tilfælde paalægge ham Skylden, og hvor Uheldet er sket ved en Kusks Uduelighed, vil det antagelig være paa urette Sted at forlange, at Automobilisten til denne skal opgive Navn og Bopæl.

Til § 24.

Saafernt Automobilisten skal standse straks, naar Politiet paabyder det, bør den paagældende Embedsmand være let kendelig, idet man kan forudsætte, at civile Personer let kunde finde Anledning til at standse et Automobil.

Til § 28.

De i nævnte Paragraf anførte Straffebestemmelser, der maa siges at være altfor ulige fordelte med Hensyn til en Automobilist og en Kusk, bør absolut underkastes en gennemgribende Revision.

Der paalægges nemlig Automobilet altfor stort Ansvar, idet en Kusk som Regel altid vil kunne lægge Skylden paa Automobilet, selv om ogsaa han har Skylden for, hvad Uheld der maatte ske. Man ser med Forbauselse, at der ofte køres med meget slet Seletøj (sammenbundet) og med daarlige Vognstænger. Et Sidespring af Hesten eller Hestene vil da ofte foraarsage, at det hele sprænges og Hesten eller Hestene blive løbske. Skylden derfor vil ikke kunne paalægges Automobilet, der dog maaske vil kunne idømmes Bøder og Erstatning efter den nugældende Lov.

Harald Nielsen.